

Hamis próféták

Közzétételi időpont: Szentháromság ünnepe utáni 12. vasárnap

[Eredeti elhangzás dátuma: 1934. augusztus 19. (Szentháromság ünnepe utáni 12. vasárnap)]

Helyszín: Nincs megjelölve]

Alapige: Jeremiás 23:16-32.

Ezt mondja a Seregek Ura: Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, a kik néktek prófétálnak, elbolondítanak titeket: az ő szívöknek látását szólják, nem az Úr szájából valót. Szüntelen ezt mondják azoknak, a kik megvetnek engem: Azt mondta az Úr: Békességetek lesz néktek és mindenkinek, a ki az ő szívének keménysége szerint jár; ezt mondák: Nem jó ti reátok veszedelem! Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az ő igéjét? Ki figyelmeztet az ő igéjére és hallotta azt? Ímé, az Úrnak szélvészé nagy haraggal kitör, és a hitetlenek fejére forgószél zúdul. Nem szűnik meg az Úrnak haragja, míg meg nem valósítja és míg be nem teljesíti szívének gondolatait; az utolsó napokban értitek meg e dolog értelmét. Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szóltam nekik, mégis prófétáltak. Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én igéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útairól, és az ő cselekedetöknek gonoszságától. Csak a közelben vagyok-é én Isten? azt mondja az Úr, és nem vagyok-é Isten a messzeségben is? Vajjon elrejtőzhetik-é valaki a rejtekhelyeken, hogy én ne lássam őt? azt mondja az Úr, vajjon nem töltöm-é én be a mennyet és a földet? azt mondja az Úr. Hallottam, a mit a próféták mondanak, a kik hazugságot prófétálnak az én nevemben, mondván: Álmodtunk, álmodtunk. Meddig lesz ez a hazugságot prófétáló próféták szívében, a kik az ő szívök csalárdságát prófétálják? A kik el akarják az én népemmel felejtetni az én nevemet az ő álmaikkal, a melyeket egymásnak beszélnek, miképen az ő atyáik elfeledkeztek az én nevemről a Baálért? A próféta, a ki álomlátó, beszéljen álmodt; a kinél pedig az én igém van, beszélje az én igémet igazán. Mi köze van a polyvának a búzával? azt mondja az Úr. Nem olyan-é az én igém, mint a tűz? azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pőröly? Azért ímé én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, a kik az én beszédeimet ellopják egyik a másikatól. Ímé, én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, a kik felemelik nyelvüket és azt mondják: az Úr mondja! Ímé, én a prófétákra támadok, a kik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja az Úr, és beszélnek azokat, és megcsalják az én népemet az ő hazugságaikkal és hízeltedéseikkel, holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nekik, és használni sem használtak e népnek, azt mondja az Úr.

Keresztyén Testvéreim!

A magyar protestantizmus egén károgó hollók feketítik a levegőt. Halál vijjogással beszélnek arról, hogy a protestantizmusnak befellegzett. Rámutatnak – szerintük – történelmi jelenségekre, melyekből azt olvassák ki, hogy Németországban, a reformáció hazájában felbomlott a protestantizmus és az egyház vezetői személyes harcokban fecsérlik energiájukat, és ezalatt az őspogányság, vagy fajimádat, vagy emberimádat csúszik be az egyház életébe. És kénytelenek belátni, akik Krisztushoz hívek akarnak maradni, azok számára egyetlen mentsvár a római katolicizmus. Ezért beszélnek arról, hogy ennyi meg ennyi evangélikus lelkész kérte felvételét a római katolikus egyházba. És beszélnek arról, hogy Ausztriában győzött az ellenreformáció, a katolicizmus nyakára lépett a protestantizmusnak és diadalmasan valósítja meg a katolikus Ausztria álmát. És beszélnek arról, hogy itt a csonka hazában is egyrészt a kisebbségi mostoha sors, másrészt az anyagi szegénység hullámai ássák alá a protestantizmus sziklavárát és döntik romba azokat az erődítményeket, melyek birodalmi voltak a protestáns léleknek.

Szegény károgó hollók, akik azt gondolják, hogy temetés lesz, mert ők temetésre vágnak, és a protestantizmus szépen bele fog feküdni abba a sírba, amit ők ástak neki.

Azonban nemcsak ellenségeink sorában terjesztik ezeket a rossz híreket, hanem közöttünk is vannak sötétlátók, akik végighordozzák a véres kardot, hogy veszélyben a protestantizmus, fegyverbe magyar!

De a sötétlátás sohasem egészen megbízható. Azokkal a tényekkel szemben tudnánk más tényeket felsorakoztatni. Egészen más a kép, mint azt egyesek kívánják. Rámutathatnánk Németországban arra a szent egységre, melyet a protestantizmus védői képviselnek, mely hősiességet hirdet az ellen az áramlat ellen, mely egyfelől faji politikát képvisel, másfelől az őspogányságot akarja visszaállítani.

És rámutathatnánk arra is, hogy azok a hírek, melyek a katolicizmus felé való tájékozódásról beszélnek, légből kapott koholmányok, a valóság ellenben az, hogy a reformáció őshazájában van egy nagy sereg, mely a protestantizmusban látja Németország jövőjét akkor is, ha ő maga nem a protestáns valláshoz tartozik. És rámutathatnánk arra is, hogy Ausztriában van egy sereg, akik megtalálták az utat az evangélikus egyházhoz akkor is, ha kenyerüket vesztették amiatt, vagy örültek házába záratták őket, hordozva a vértelen ellenreformáció kellemetlen következményeit.

És itthon, minálunk is rá tudnánk mutatni jelenségekre, melyeket csak a vak nem lát, és melyek arról beszélnek, hogy a kisebbségi és szórvány egyház sorsa és nehéz megélhetési viszonyok alatt nyögünk, de szétszórt kisebbségünkben is, koldusrongyaink mögött is dobog áldozatos szív és egyházunkért égő lelkesedés.

Azonban sem azoknak nincs igazuk, akik sötétben látnak, sem azoknak, akik rózsaszínben látnak mindent. Nincs igazuk, mert csak itt, a földön néznek szét. És nem látják, hogy amiképpen az egyházat isteni erő, a Szentlélek hozta létre, úgy semmi emberi erő nem tud semmiféle egyházat megdönteni. És aki erőszakkal akar megsemmisíteni egy egyházat, az mindig kudarcot vall. Mert erőszakkal lehet vértanúkat csinálni, de a vértanúk minden csepp véréből hősök születnek. És akkor, amikor valamit el akarnak venni, még azokban is felébred a makacsság, akik egyébként közönyösek és másfelé is hajlanak és azt mondják: csak azért sem! Az egyház a Lélek szülötte, épp azért emberi erő nem tudja tönkre tenni, csak lelki erők. Azért nem azok az egyház legnagyobb ellenségei, akik üldözik, hanem akik, mint hamis próféták, a lelket akarják megölni benne. A hamis próféták az egyház legnagyobb ellenségei.

Azért ezen a vasárnapon, mely közvetlenül megelőzi István király emlékűnnepét, akiről lehet különböző véleményeket alkotni, de egyet nem lehet letagadni, hogy ő önmagát a keresztyén vallás prófétájának és apostolának tekintette és egész életét arra építette. Ennek az István király ünnepének küszöbén beszélünk azokról, akik nem az István király nyomdokaiban, hanem hamis prófétaként járnak itt, hogy megsemmisítsék Isten Szentlelkének munkáját.

Kik a hamis próféták? Párat megemlítek.

1./ Itt vannak az istentelenség hamis prófétái. Nem gondoljátok, hogy mikor 1919-ben a mi magyar népünk keresztülment a kommunizmuson, olyan védőoltást kapott, mely örökké kigyógyította belőle? Sokszor beszélünk arról, hogy lassanként kiöregszik az a nemzedék, melynek érzik még a szája ízén, amit akkor testileg, lelkileg ennie kellett és lassanként nő fel egy ifjú sereg, egy új nemzedék, amely ezeket az időket csak a mi beszédünkből ismeri.

Kedves Testvéreim! A himlő ellen lehet eredményesen ojtani, de az istentelenség ellen nem lehet. És aki pár héttel ezelőtt ott volt a győri temetőben és látta azt a teljesen pirosba borított koporsót, mely egy szerencsétlenül járt fiatalember testét takarta, és látta azokat az arcokat, melyek rendőrkordonon kívül és belül állottak, azoknak volt egy kis meglátása arról, hogy mit művel a sötétben bujkáló sereg, és mit vét Isten, az egyház és a nemzet ellen.

2./ Azután ott van a hamis prófétáknak egy másik serege: az anyagi élet prófétái. Akiket nem üldöz a törvény, mert nem csinálnak semmi olyat, ami miatt összetűzésbe kerülnének a paragrafussal, de akiknek lelki hatása alatt lesz Magyarországon a vasárnap megszenteltelenítve és Isten és a Lélek keresése helyett ráhelyezve a gyönyör és anyagi élet fundamentomára. Aki kicsit széjjelnéz és látja, mennyire megcsökkent az ideálisan gondolkodó

emberek száma, és hogyan megszorodtak azok, akik önmagukon kezdik és végzik a szempontokat, mindent előrejutásuk érdekében, azok látják, hogy az anyagiasság prófétái milyen diadalmasan hintik a konkolyt a magyar néplélek tiszta búzájába.

3./ Hamis próféták a közöny prófétái. Akik arról beszélnek, hogy minden mindegy. Ezek azok az emberek, akik akartak valami nagyot alkotni, ki akartak emelkedni a szürkeségből és minden reménységük kudarcba fulladt. És most az összedült romok felett kénytelenek belátni, hogy minden hiába. Ezek járnak szerte az országban, hogy letapossák azokat a kis pásztortüzetet, melyek egy eljövendő dicsőség reménységének lángját akarják élesztgetni.

Nemrég hallottam, hogy egy somogyi gyülekezet református lelkészének aratás idején egymás után három vasárnapon kellett visszafordulni a templomajtóból, mert hiába harangoztak, hiába mutatta az óra, hogy itt az istentisztelet ideje, a harangozón, a kántoron, meg önmagán kívül nem volt senki, akinek prédikálhatott volna. Látjátok, itt van a közöny prófétáinak borzalmas gyümölcse.

4./ Azután rámutatok emberekre, akik a vallás cégére alatt a lelki egység megbontására futkározó atyafiakként surrannak be Isten szőlőkertjébe és ki akarják csalogatni onnét az Úr Jézus bárányait. Ezek közé tartoznak a kerítésen kívül ólálkodó szekták, melyek meg akarják bontani egy-egy gyülekezetben a sorokat.

De ne csak másokról beszéljünk. Hadd valljam be őszinte alázattal, hogy én tudom és érzem, hogy mi lekipásztorok is hányszor vagyunk hamis próféták. Hogy nagyon sokszor nem az Isten kies legelőjén legeltetjük nyájunkat, hanem ott, ahol csak a mi számunkra nyílnak virágok, de Isten számára nincs aratás. Itt az egyház legnagyobb veszedelme.

Ez az ige beszél arról, hogy miképpen lehet felismerni a hamis prófétákat. Mert ez a lista nem teljes, van még egy egész sereg hamis próféta, amelyik meg akarja fúrni Isten hajóját, hogy elsüllyedjen.

Háromféle jellemvonást sorol fel ez az ige, melyekről mindenki ráismerhet a hamis prófétákra.

1./ A hamis próféta nem nyugtalanítja az emberek lelkiismeretét. Ahogy az a 17. versben olvasható: "Szüntelen azt mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondta az Úr: békecségek lesz néktek és mindenkinek, aki az ő szívének keménysége szerint jár, ezt mondák: nem jön titektek veszedelem!" Azok, akik Isten prófétái, nem könnyű beszédek mondanak,

nem simogatnak ott, ahol kemény operáló késsel kell belenyúlni és felválni a kelevényt. A hamis próféták az emberek szája íze szerint beszélnek, olyan üzeneteik vannak, melyekkel meg akarják őket nyugtatni a bűnben. Mert az ember a bűnben nem érzi jól magát, érzi, hogy jön az ítélet. Azért a hamis próféták azt hirdetik: ne féljeteK, nem jön rátok veszedelem!

Testvéreim! Soha ne hallgassatok olyan ember tanácsára, aki meg akar nyugtatni olyan dolgok felől, melyek felől nyugtalan a lelkiismeretetek! Soha ne hallgassatok azokra, akik, mikor belül azt mondja a lelkiismeret: veszedelem jő tirátok, – meg akarnak nyugtatni benneteket és azt mondják: ne féljeteK! Akik természetesnek akarják feltüntetni, ami bűn a mi számunkra, azok hamis próféták, az egyház ellenségei. SzeresséteK azokat, akik nem embereknek, hanem Istennek akarnak tetszeni. SzeresséteK azokat, akiknek életetekbe való bekapcsolódása után nyugtalanabbak lesztek. Áldott, szent nyugtalanság, Isten hitelesítő pecsétje azok életén.

2./ Másik vonása a hamis prófétáknak, hogy ők álmokat látnak és hirdetnek. Ahogy a 25. versben olvassuk: "Hallottam, amit a próféták mondanak, akik hamisságot prófétálnak az én nevemben mondván: Álmod láttam! Álmod láttam!" Ezek az emberek nem Isten igéjét hirdetik, hanem álmaikat prédikálják, saját szívük gondolatát. Szívük csalárdságát alátámasztják naiv utópiákkal, fantazmagóriákkal, melyeknek egy lába sincs a földön és össze fog dőlni az első támadásra. NézzéteK, mindazok az álmok, melyekkel a kommunisták egy új, ideális társadalmi rend felépítésén dolgoznak, és melyekkel az ifjúságot meg akarják tévesztetni, az mind csak álom, mely lehet, hogy szép volna, de csak akkor, ha nem emberek, hanem angyalok élnének itt e földön, akiknek nincs önzésük, de teljes szolgálatkészséggel szolgálják a mások érdekeit. De amíg magunkfajta emberek élnek e világon, minden megmozdulás, mely más irányba akarja kiépíteni a társadalmi rendet és a vagyonmegosztást, az mind csak álom lesz. És intelligens emberek a spiritizmusnak, buddhizmusnak vetik karjaiba magukat és nem veszik észre, hogy álom után futnak. Szívök csalárdságát hirdető emberek után futnak, és nem kell nekik az egyszerű étel, Isten igéjének reális étele.

Testvéreim! Ne hallgassatok azokra, akik olyan ingoványos területre akarnak csábítani, ahol Isten igéje nem lehet lábaink szövétneke és lábaink világossága.

3./ Vonásuk: "Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak." A hamis prófétáknak nincs isteni küldetése, missziója. Nem Isten Szentlelke kényszeríti őket, hanem saját ambíciójuknak engedelmesséteK, mikor kibontják a maguk zászlaját.

De ez az ige a hamis prófétáknak nemcsak ismertető jeléről, hanem a sorsukról is beszél. Hogy sorsuk a pusztulás. Menthetetlen pusztulás a sorsuk, mert az ő elpusztításuk ügyét Isten személyes ügyévé teszi. Az ige végén háromszor fordul elő a 30., 31. és 32. versben, hogy "...én az Úr, a prófétákra támadok."

Kedves Testvéreim! Ebben a világban szemeinkkel csak azt látjuk, hogy ez a hamis prófétáknak kedvez, barátságával tünteti ki őket. Isten prófétáit ellenségeskedésével fogadja. De ne felejtsetek el, hogy aki a világ barátja, az az Isten ellensége, és akinek a világ a barátja, annak Isten az ellensége. És ha minden ember egy táborba állna össze és a másik oldalon csak egyetlen ember maradna Istennel, akkor is a hatalom, a győzelem ennek az egy embernek az oldalán van, aki Istennel van. Ezért mondja Isten: "Én, az Úr, a hamis prófétákra támadok." Nem fogok arra várni, hogy felsorakozzatok mellém, ám élesítsétek kardotokat, végezzétek munkátokat, védjétek az anyaszentegyházakat, Krisztus hajóját, – én rájuk támadok. Meg fogjátok látni, mi az, mikor én személyes ügyemmé teszek valamit!

Isten nemcsak személyes ügyévé, hanem az Ő haragja, sőt szenvedélye ügyévé is teszi a hamis próféták elpusztítását. A 20. versben ez áll: "Nem szűnik meg az Úrnak haragja, míg meg nem valósítja..." Az Úr az Ő haragjának ügyévé teszi elpusztításukat. A szenvedély valami csodálatos hajtóerő tud lenni. A szenvedély nem ismer akadályt, józan megfontolást. Hát ha a szenvedély az embernél ilyen nagy hatalom tud lenni, mi lehet az az Istennél? És ugyanez a vers beszél arról, hogy Isten az Ő bosszúja ügyévé teszi a hamis próféták elpusztítását. "Nem szűnik meg az Úrnak haragja..." Ez már több, mint harag, ez a bosszú szenvedélye, mely egy életet is rá tud szentelni, hogy adott pillanatban a nyakára hágjon az ellenfelének és a kielégített bosszú megnyugvásával mondja: na, mégis én győztem!

Gondold meg mit jelent a bosszúnak ez a szenvedélye Istennél a hamis próféták számára! Rettenetes az élő Istennek kezébe esni, hát még milyen rettenetes lehet, az élő Isten bosszújának két kezébe esni!

De beszél ez az ige a hamis prófétákkal kapcsolatban tanulságokról is.

1./ Ne hallgassatok rájuk! Ez természetes. Ezzel kezdi az Úr ellenük való beszédét. "Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait!" Kedves Testvéreim! Istennek adjunk hálát, hogy a hamis próféták munkája alól Isten Szentlelke az egyház területén mindjobban húzza ki a talajt. Ma már nem kell kommunistának lenni, hogy a szegények ügyét tisztán lássa valaki, mert Isten Szentlelkének indítására az egyház egyre világosabban ismeri fel azt a kötelezettséget, amelyet, mint evangéliumot hirdet a szegényeknek és mint felelősséget a gazdagoknak. Ma már nem kell

szembefordulni senkinek az egyházzal, mert ott nem találja fel a Krisztust. Ma már nem kell senkinek baptistának lenni, hogy a keresztség elkötelező erejét hangsúlyozza, mert az egyház is hirdeti azt. Ma már nem kell adventistának lenni senkinek, hogy Krisztus eljövételét várhassa, mert minden világosan látó szem meg kell, hogy lássa, hogy az egyházban él az adventi lélek, mely várja vissza az Urat. Ma már nem kell senkinek szombatosnak sem lenni, hogy Isten napját megszentelhesse, mert az egyház egyre határozottabban követeli Isten napjának megtartását. És ma már nem kell senkinek pünkösdistának lenni, hogy kapja a Lélek keresztségét, mert az anyaszentegyházban dolgozik Isten Lelke és megtért bűnösök beszélnek arról, hogy ezen az életfán is ad az Isten Szentlelket azoknak, akik kérik és várják.

2./ Bízunk az Úr diadalában. "...az utolsó napokban értitek meg a dolgok értelmét." Az egyház ma még nem diadalmas egyház. Ma még küzdő és harcoló egyház, de az Úr velünk van és ez elég. Amikor eljön az utolsó nap diadala, meg fogjuk látni, hogy mindig az övé volt és övé lesz az utolsó szó.

3./ Az utolsó tanítás: Mi ne legyünk hamis próféták, mert minden keresztyén ember elősegíti, vagy hátráltatja Isten országának ügyét. Aki elősegíti, az Isten igaz prófétája, aki hátráltatja, az hamis próféta, az Úr ellensége, haragjának osztályosa.

Hát tedd oda a te lelkiismeretedre ezt a kérdést! Hogy a te evangélikus egyháza számára nyereség vagy-e, vagy pedig teher? Olyan vagy-e számára, mint hajtóerő, mely űzi, hajtja Isten felé, vagy olyan vagy-e, mint egy gáncs, melyben megbotlik, mely meglassítja menetét a mennyei haza felé való igyekvésében?

Testvéreim! Ne féltsétek az egyházat, mert az egyházat félti az Úr. De féltsétek prófétaságtokat, mert minden egyházat csak addig tart Isten féltésre méltónak, míg az Ő prófétái dolgoznak benne.

István király, Isten prófétája ünnepének küszöbén halljátok meg ez ige negatív üzenetét: Ne hallgassatok hamis prófétákra és ne legyetek hamis próféták, mert félti az Úr az Ő egyházát! Ámen.